

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4187

гр. София, 25.05.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17
състав**, в закрито заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

като разгледа дело номер **4706** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. С. чрез адв. Б. С. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № В.-2.095-0966/31.03.2022г., потвърден с решение № АУПДВ -9/28.04.2022г. на зам. директора на ТД на НАП [населено място], с който е установен:

1. размер на неправомерно получени средства, недължимо платени или надплатени суми общо за сумата от 58 815, 65 лв. и 2. размер на дължима законна лихва общо за сумата от 6 255, 32 лв.

В жалбата се съдържа особено искане, на основание чл.166, ал.4 във вр. с ал. 2 АПК да се спре изпълнението на оспорения АУПДВ, без да са изложени конкретни аргументи или да са представени доказателства в тази връзка.

След като се запозна с направеното искане и извърши преценка на представените по делото доказателства, съдът намира следното:

Съобразно чл.266, ал.5 от Закон за мерките и действията по време на извънредното положение(ЗМДВИП), обявено с решение на НС от 13.03.2020г., „Неправомерно получени средства, недължимо платени и надплатени суми се възстановяват ведно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания от датата на получаване на средствата до датата на възстановяването им. Вземанията за възстановяване са публични държавни вземания. Актовете по чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се издават от органи по приходите, оправомощени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Обжалването на актовете не спира изпълнението им“.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК предвижда възможност

при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, по искане на оспорващия съдът да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

В тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение, е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителни или трудно поправими вреди. По делото липсва конкретно предявено и доказано основание за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК. Вредите, за чието предотвратяване се иска спиране, не са конкретизирани, не са доказани по чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, нито са презумирани по чл. 154, ал. 2, изр. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК. В подадената жалба не са изложени конкретни аргументи, нито са приложени доказателства, обосноваващи наличието на значителни и трудно поправими вреди.

Вредите не могат да се предполагат, нито да се извеждат само от характера на издадения акт. Липсва и процесуална възможност съдът с мотивите си в постановен от него съдебен акт да замести липсващо изявление на оспорващото лице в тази насока. За съда не съществува процесуално задължение да предполага, че хипотетично на адресата биха се причинили вреди от предварителното изпълнение на обжалвания акт, нито какви по вид и характер са тези вреди и от какви факти същите биха могли да възникнат. За да спре предварителното изпълнение, съдът следва да установи, че е налице такова основание със същата степен на значимост на заложения от закона държавен и обществен интерес – т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице. При липсата на писмени доказателства в тази насока и при прилагане на правилата за доказателствена тежест в процеса, съдът приема, че от предварителното изпълнение на оспорения акт за оспорващото дружество няма да бъдат нарушени значително защитими и значими правни интереси, противопоставими на държавния и обществен интерес.

Освен това, дори хипотетично да се предположи, че на оспорващата страна ще се нанесат имуществени вреди и при постановяването на съдебно решение, с което евентуално ще бъде отменен оспорения акт, то тези вреди са изцяло поправими и подлежат на възстановяване от Държавата при предявяване на иск с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ.

Горните аргументи обуславят извода, че искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорения акт е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Предвид изложеното и на основание чл. 166, ал. 3 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. С. чрез адв. Б. С. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № В.-2.095-0966/31.03.2022г., потвърден с решение № АУПДВ -9/28.04.2022г. на зам. директора на ТД на НАП [населено място], с който е установен: 1.размер на неправомерно получени средства, недължимо платени или надплатени суми общо за сумата от 58 815, 65 лв. и 2. размер на дължима законна лихва общо за сумата от 6 255, 32 лв.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

На основание чл. 138 от АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: